

som berøvede den Egenstaben af at kunne bruges som Drikkevarer; medens der ikke var noget til Hinder for at bruge den til Gidde og andet teknisk Brug. Saaledes bærer man sig ad i Tydsland og mange andre Steder; og det anser jeg for absolut nødvendigt. Naar man gjør det, vil jo altsaa saavel Giddefabrikationen som andet teknisk Brug faae Spritten uden Stat. At dette vil influere paa Stattens Veløb, er nok muligt; det kan gjerne være, at den usfadelige Brug af Spiritusen, som nu finder Sted, vilde vøge. Der er Ingen, der vil have Noget imod at varme sin The og Kaffe ved en Spritlampe. Spirit er et overordentlig propert og rart Fluidum, som mange Steder finder Anvendelse, og det burde derfor kunne finde Anvendelse uden at være belastet med en saa uhyre Stat, som her er foreslaaet. Endnu skal jeg tilføie Noget, som egentlig tildels falder sammen med, hvad den ærede foregaaende Taler (Schlegel) har nævnt. Samtidig med dette Lovforslag vilde jeg grumme gjerne se et Forslag, hvorefter Vinen ogsaa blev bestattet, thi det vilde dog se noget underligt ud, om man vilde bestatte Snapsen temmelig høit, medens Vinen var fri, medens dog de Følk, der bruge den, i Reglen ogsaa have Raad til at betale den. Jeg vilde derfor gjerne have en saadan Bestemmelse ind i Forslaget, og jeg vilde virkelig ogsaa gjerne have en Bestemmelse ind om, hvortil dette Overskud af Statten skulde anvendes, thi jeg tror at en saadan Bestemmelse vilde gjøre Lovforslaget mere modtageligt og lette dets Gang gennem Thinget, naar man paa Forhaand vidste, hvortil dette Overskud skulde bruges. Med disse Ord skal jeg tillade mig anbefale Lovforslagets Fremme. Dog vilde jeg grumme gjerne — det antager jeg forøvrigt vel falder af sig selv efter de Bemærkninger, der ere fremkomne — at det maatte blive undergivet Behandling i et Udvalg.

Harald Hansen: De ærede Talere, der have havt Ordet, have begge hver for sig berørt en Del Omstændigheder ved dette Lovforslag, som jeg havde agtet at drage frem, saa jeg af den Grund kan fatte mig i Kortbed. Ogsaa jeg hilser Lovforslagets Fremkomst med Glæde; det har min varme Sympathi, fordi jeg anser Alkoholen for det fortrinligste Beskatningsemne, som findes kan, idet nemlig Statten gjør Nytte til to Sider, dels ved at skaffe Indtægt i Statskassen eller i Kommunernes Kasse paa en Maade, som vistnok er lempeligere for den, der skal bide Statten, end nogenjomhelst anden Maade, man kan paavise, og dels

fordi den virker i moralsk Henseende ved at hæmme en overdreven Nydelse af berusende Drikke. Men jeg ser desuden paa denne Stat endnu paa en anden Maade, idet jeg betragter det som en ren Retfærdighedsakt, at man lader Alkoholen tilbagebetale til Stat og Kommune en Del af de Udgifter, der ere forarsagede ved Misbrug med den, direkte eller indirekte; det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Schlegel) har allerede omtalt, hvilke Udgifter der forarsages Kommunerne gjennem HOSPITALER, SINDSHYGEANSTALTER, POLITI, FÆNGSLER, FATTIGUNDERSTØTTELSE eller paa anden Maade. Det er derfor ikke mere end billigt, at Alkohol benyttes til at tilbagebetale, hvad den saaledes har tvunget Kommunerne og Staten til at betale. Jeg har imidlertid den Frygt, at Statten paa Brændevin ikke er ansat saa høit, som den helst burde være, og jeg styrkes deri ved den Betragtning, at selv om den bliver saa meget forhøiet som her foreslaaet, vil den dog være betydelig lavere, end den er i de fleste andre civiliserede Lande. Jeg mener imidlertid, at man hellere skal forsøge at naae det, som er opnaeligt, og jeg for mit Vedkommende skal være ganske overordentlig velfornøiet, hvis det virkelig lykkes at føre Lovforslaget igjennem med den Afgift, som her er foreslaaet. Jeg skal derfor slaa mig til Ro dermed; i alt Fald har man jo den Trøst ved Lovforslaget, at det dog forhaabentlig vil gjøre nogen Gavn til Formindsfelse af Brændevinsforbruget, selv om Afgiften ikke bliver saa høi, som man kunde ønske; og hvis det ogsaa skulde vise sig, at Lovforslaget ikke faaer den Virkning, kan man trøste sig ved, at saa ville Statens og Kommunernes Indtægter blive saa meget større ved Statten. — Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Ølstaten er foreslaaet opkrævet, skal jeg bemærke, at jeg finder, at det er den heldigste, jeg endnu har set fremkomme noget Sted, enten her eller i Udlandet, navnlig derved, at den ikke lægger Hindringer i Veien for Produktionsmaaden. Flere af de tidligere Beskatningsmaader, der have hvilet dels paa Urten, dels paa Malten, dels paa andre Emner, have været af den Natur, at Produktionen vilde blive overordentlig stærkt hemmet derved; det stod ikke Byggeren frit for at benytte hvilket Kaaemne, han vilde, til Fabrikationen. Men ved denne Beskatningsmaade staar det ham fuldstændig frit, idet han betaler Afgift af det færdige Produkt. Det vil naturligvis ikke være behageligt for en Ølbrygger, at blive underkastet den Kontrol, som Lovforslaget paahyder; men i Betragtning af, at der dog